

I stanie się cedrem wspaniałym...

Na terenie Libanu można podziwiać ostatnie drzewa cedrowe. Drzewa olbrzymie, potężne, które wysławia Psalmista: Cedry Libanu. Dawno temu, setki lat temu cały Liban był porośnięty lasami cedrowymi. Drzewa cedrowe wykorzystywano do różnych celów, zwłaszcza do budowania pałaców i świątyń. Mówi się, że z tego właśnie drzewa swą okazałą świątynię zbudował król Salomon. Statki wypełnione drewnem cedrowym wyruszały na wszystkie strony basenu Morza Śródziemnego.

Pierwsze czytanie przywołuje obraz drzewa cedrowego. To Bóg jest Tym, który je zasadzi: *Ja wezmę wierzchołek z wysokiego cedru i zasadzę, z najwyższych jego pędów ułamię gałązkę i zasadzę ją na górze wyniosłej i wysokiej. Na wysokiej górze izraelskiej ją zasadzę. Ona wypuści gałązki i wyda owoc, i stanie się cedrem wspaniałym.* Cedr nazywany jest *chwałą Libanu* nie tylko z powodu jego piękna i wartości jako budulca, ale także z powodu jego właściwości leczniczych. Olejki eteryczne wydzielane przez drzewo cedrowe zabijają bakterie chorobotwórcze i odstraszaają szkodliwe owady, dlatego powietrze w lasach cedrowych i pomieszczeniach z drewna cedrowego, jest świeże i zdrowe.

Autor natchniony wszystkie te cechy pragnie odnieść do potęgi wiary w Boga. Wiara, która daje życie. Wiara, która daje człowiekowi pokój i bezpieczeństwo przebywania na tej Ziemi, wreszcie wiara, która ma moc uzdrawiania. **[prob.]**